

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XV, NR.1(178)/2012

BULETIN DE INFORMAȚII

IAN. 2012

Despre Taina Sfântului Maslu

Anul 2012 a fost declarat de Patriarhia Română: "An omagial al Sfântului Maslu și al îngrijirii bolnavilor". În acest context vă prezentăm un fragment din cartea : „Pe treptele suirii către cer”

Despre Taina Sfântului Maslu

Pr. Ioan: Părinte, dați-ne câteva sfaturi cu privire la Taina Sfântului Maslu. Am dori să știm mai multe lucruri despre importanța și folosul Sfântului Maslu, despre cum trebuie făcut și pentru ce; cum trebuie să folosim materia tainei: untdelemnul și făina; în care zile și în ce timp din zi trebuie să facem Sfântul Maslu; despre săvârșitorii și primitorii tainei și multe alte sfaturi.

Pr. Ilarion: Taina Sfântului Maslu este „taina vindecării”. Vindecă atât trupul bolnav cât și sufletul bolnav de păcate. Cel mai des ne îmbolnăvim din cauza păcatelor pe care le facem. Păcatul rănește și întinează sufletul și în același timp apasă și îngreunează trupul până ce acesta se îmbolnăvește. Unii vor zice că nu se poate ca păcatul să atingă în mod vădit și simțit trupul, pentru că sufletul este cel ce se îngreunează cu păcatele. Nu-i așa. Cum să nu aibă de suferit și trupul din cauza păcatului, când orice păcat se săvârșește cu trupul, în trup sau pleacă din trup. Păcatul pornește din trupul omului, din mintea lui, din inima lui și se materializează prin gânduri și fapte. La cele cu gândul participă capul, la cele cu vorba participă gura, la cele cu tapta participă toate mădulele. De aceea răutatea și greutatea păcatului îngreunează tot trupul omului și se așează undeva unde distruge: mintea, inima, ficatul, stomacul, rinichii, plămâni, intestinale, miinile, picioarele, etc. De aceea Sfântul Apostol Iacov, spune: „De este cineva bolnav între voi, să cheme preoții bisericii și să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn în numele Domnului. Și rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și-l va ridica și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui” (Iacov.5,14-15). În Sfânta Evanghelie sunt multe vindecări făcute de Mântuitorul la care El, le spune: „iertate sunt păcatele tale” sau „vezi, de acum să nu mai păcătuiești ca să nu-ți fie ție și mai rău”. Sfinții Apostoli

întreabă pe Mântuitorul: „Doamne, cine a păcătuit el sau părinții lui de s-a născut acesta orb?” Deci, păcatul atrage după sine îmbolnăvirea trupului și rănirea sufletului. De aceea, Mântuitorul după marea Sa iubire de oameni, știind că omul

chiar după Răscumpărarea lui va continua să cadă în păcat și să fie rob de păcate, pentru a-i da posibilitatea de a birui și de a se ridica, pe lângă cele-ialte Sfinte Taine, a lăsat omului ca cea de a șaptea să fie una prin care să se vindece truște și sufletește. Dacă taina Spovedaniei aduce ușurătate sufletului și vindecarea lui de rănile păcatului, Taina Sfântului Maslu, prin excelență, aduce vindecarea trupului și ușurătatea lui de sub greutatea păcatului.

Pe lângă vindecarea sufletului și a trupului, Taina Sfântului Maslu, mai aduce îndepărtarea răutăților care vin de la oameni, izbăvirea de necazuri și vrăjmași. Se recomandă ca înainte de a face cineva Sfântul Maslu să cheme duhovnicul și să se spovedească. Să spună toate păcatele așa cum au fost ele de când se știe și până azi.

Se recomandă ca Taina Sfântului Maslu să se facă în zi de post: luni, miercuri sau vineri... numai dimineața pe nemâncate. Atât bolnavul, cât și cei din casa lui și preoții să fie nemâncăți. Trebuie să fie nemâncăți, cu mintea odihnită și cu luare aminte la orice cuvânt care se

rostește. Altfel, rugăciunea nu are puterea de a se ridica la cer. Preotul care va face Sfântul Maslu mâncat și credincioșii participanți vor fi mâncați și ei, acel preot răspunde. Păcatele oamenilor se întorc pe el și pe familia lui. Când nu se așteaptă lovește preoteasa sau copii. Nu cereți preoților să vă facă Sfântul Maslu după masă sau seara pe mâncate pentru că Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare sau băutură. *Sfântul Maslu este o Taină nu o rugăciune oarecare.* Sfântul Maslu se începe cu binecuvântarea: „Bine cuvântată este Împărăția a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Amin!” ca și la Sfânta Liturghie. Pentru a face Sfânta Liturghie preotul nu trebuie să fie mâncat, trebuie să fie odihnit, preotul obosit, după canoane, nu are voie să săvârșească Sfânta Liturghie, apoi se pregătește cu citirea canonului, la fel și la săvârșirea Sfințelor Taine trebuie să fie pregătit, pentru că are loc întâlnirea cu Duhul Cel Sfânt și se transmite harul cel nevăzut a lui Dumnezeu. Preotul să învețe această rânduială pe credincioși. Prin buna rânduială se împărtășesc multe și nebănuite daruri.

Se recomandă ca Taina Sfântului Maslu să se facă de 7 preoți, dacă nu se găsesc atunci 5 preoți, dacă nu se găsesc măcar 3 preoți, dacă nu se găsesc fără doi preoți să nu se săvârșească Taina Sfântului Maslu. Un pogorământ îl fac Sfinții Părinți, prin canoane, pentru cei ce sunt la mari depărtări, dar numai cu binecuvântarea ierahului locului...

Se recomandă ca ziua de post să se continue și după săvârșirea Sfântului Maslu, pentru ca acea zi să fie câștigată prin post și rugăciune. Mesele după Sf.Maslu nu sunt bine venite, trebuie evitate. Numai cei grav bolnavi fac excepție.

După gravitatea celui bolnav, se fac: 1,3,7,9 Sfinte Masle. Din clipa în care se primește vindecare, Sfântul Maslu nu se mai face.

Dacă nu se primește vindecare, nici după Sfinte Masle repetate, înseamnă că spovedania de dinaintea Sf.Maslu nu a fost bine făcută, din cauza unui păcat nemărturisit, sau a unui păcat mărturisit dar nu s-a spus așa cum a fost el făcut, nu se primește iertare. O altă cauză poa-

te fi blestemul de părinți, blestemul pentru nedreptățire a unei văduve, a unui orfan, a unui sărac și ai altora asemenea, nu se primește iertare și nu sunt ascultate rugăciunile până ce nu îndreaptă răul făcut, cere iertare și dezlegare de blestem de la duhovnic. O altă cauză poate fi, Sfântul Maslu făcut la repezeală, scurtaț, fără post, cu mâncare și băutură. La Sfântul Maslu, harul este lucrător 7 zile. De aceea se recomandă ca Sf.Maslu să se facă la 7 zile primul de al doilea și tot așa. De aceea, din făina se fac 7 turtele coapte pe plită, ca să fie mâncate dimineața în fiecare zi timp de 7 zile.

Cum se folosesc uleiul și făina de la Sfântul Maslu?

FĂINA, se așează într-un vas adânc în care se infing 7 lumânări care vor sta aprinse pe tot parcursul Sfântului Maslu. După terminarea Sfântului Maslu, gospodina casei, cerne făina de capetele de lumânări și de bucățile de ceară rezultate în urma arderii lumânărilor, pe care apoi o frământă toată turnând aghiazmă și untdelemn de la Sf.Maslu. După aceasta, împarte tot aluatul în șapte părți și din fiecare face câte o turtă, pe care o coace pe plită sau în tigaie la foc scăzut și fără ulei.

În fiecare dimineață, bolnavul, mănâncă câte o turtă pe stomacul gol. Când se împlinesc 7 zile de la primul Sf. Maslu, se face al doilea Sf.Maslu. La fel se procedează cu făina de la acest Sf.Maslu. După 7 zile se face al treilea Sf.Maslu la fel se procedează și tot așa până la ultimul.

Mântuitorul Iisus Hristos ne-a lăsat Sfintele Taine pentru noi, pentru mântuirea noastră și nu pentru mântuirea animalelor. UNTDELEMNUL (uleiul sfințit) se pune într-un pahar potrivit de mare, care se sfințește la Sfântul Maslu prin rostirea de 7 ori a rugăciunii de sfințire, de fiecare preot. Lângă pahar, trebuie puse 7 bețișoare învelite cu vată, care vor fi folosite la ungerea bolnavului cu untdelemn sfințit de către preoți în timpul Sfântului Maslu.

Cu Untdelemnul sfințit va fi uns bolnavul în fiecare zi timp de 7 zile, pe locul bolnav și dureros. Atenție, nu se vor unge părțile rușinoase ale corpului, chiar dacă sunt bolnave, bunacuviniță și respectul de lucrurile sfinte sunt pe primul loc, la acestea Dumnezeu privește.

În fiecare dimineață, bolnavul poate să bea un pahar de aghiazmă făcută cu Molițele Sfântului Vasile cel Mare în care să toarne 9 picături din untdelemn sfințit de la Sfântul Maslu. Înainte, să facă rugăciuni și metanii dacă poate. După 2 ore, poate să mănânce. În cele 2 ore se lasă timp ca să lucreze untdelemnul. Atenție, femeile necurate nu au voie să se atingă sau să bea aghiazmă și nici untdelemn și nici nu va mânca turte din făina de la Sf.Maslu, pe perioada necurăției lor. Este bine dacă cel bolnav poate să țină post (ajunare) luni, miercuri și vineri, dacă nu poate atunci cineva din casă, pentru că postul alungă multă răutate din casă și din cel bolnav.

Dacă ai ajuns după rostirea rugăciunilor de sfințire a uleiului degeaba ai venit. La Sf. Maslu trebuie să fii de la început, cu

sticla de ulei fără dop pe masă, pentru că atunci se cheamă Duhul Sfânt să-l sfințească (de 7 ori). Nu se duce la Sfântul Maslu ulei care a mai fost sfințit.

Cum ne rugăm în cele 7 zile ale Sfântului Maslu?

În fiecare zi, bolnavul, dacă nu poate el atunci cineva din casă, va citi din Acatistier acatistul zilei. Seara sau la miezul nopții, va citi Acatistul Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Va aprinde 9 lumânări. Cel care nu știe carte, sau nu poate citi, sau nu are pe nimeni care să citească, va rosti rugăciunea „Tatăl nostru” și celelate rugăciuni pe care le mai știe, în timp ce va face și metanii (40) și va zice și rugăciunea personală de cerere, care poate să fie aceasta:

„Doamne, dacă boala aceasta este de la păcatele mele sau ale părinților mei, milostivește-Te, iartă-mi păcatele și dă-mi vindecare”

În urma rugăciunilor de peste săptămâna și a Sfintelor Masle, Dumnezeu îl ajută pe omul bolnav:

- să-și îndrepte pașii către un medic bun, care prin priceperea pe care i-a dat-o Dumnezeu să-l vindece;
- va lumina pe medicul care trebuie să-l trateze să-i dea medicamentul bun care să-i aducă vindecarea;
- și nu în ultimul rând, minunea vindecării poate să vina direct de la Dumnezeu, fără medic sau medicamente.

Pr. Ioan V Argatu, „Pe treptele suirii către cer”, ediția a2a, 2007, pg.300-309

Despre boală și suferință - cu părintele Teofil Păraian

- Părinte Teofil, ce este boala? Este rodul păcatului sau este o încercare de la Dumnezeu?

- Boala, ca orice fel de suferință, este o realitate, bineînțeles nedorită, o problemă nerezolvată, de aceea este o taină: este o realitate, în primul rând o realitate nedorită, în sensul că boala nu este conformă cu firea, este ceva adăugat, deviere de la ceea ce gândim noi că este normal. Este o realitate nedorită în sensul că nimeni nu urmărește să se îmbolnăvească și toți cei care sunt bolnavi, care ajung să fie bolnavi doresc să se facă sănătoși, normală fiind sănătatea. Este o problemă, în sensul că nu avem un răspuns satisfăcător la ceea ce este suferința în general și deci, nu avem un răspuns satisfăcător în ceea ce privește boala ca manifestare de suferință. Nu știm, în general, nici cauzele bolii și nici sensul pe care îl are boala ca suferință, nu știm care este scopul bolii, dar ne raportăm în diferite feluri la această problemă și totdeauna cu do-

rinta de a o rezolva. În concepția religioasă a Vechiului Testament, boala este de cele mai multe ori o pedeapsă pentru păcat, deci cauza bolii este păcatul. Așa au gândit boala ca urmare a păcatului cei care s-au confruntat cu Dreptul Iov, cel ce ajunsese să pătimească, să fie și bolnav, între altele. În cartea Iov se prezintă o convorbire între Iov și prietenii săi pe temeiul faptului că boala este generată de păcat. În Deuteronom, Cartea a cincea a lui Moise, avem afirmații făcute de Dumnezeu prin Moise în acest sens, că cei binecuvântați de Dumnezeu nu vor avea de suferit boli, iar cei blestemați de Dumnezeu pentru păcatele lor vor avea de suportat diferite boli. În Noul Testament există, de asemenea, raportare la boală și la păcat, de pildă în istorisirea minunii vindecării slăbănogului din Capernaum se constată că cel dintâi cuvânt pe care l-a spus Domnul Hristos omului ce l-a fost pus înainte de către cei patru inși: „Îndrăznește, fiule, păcatele tale

sunt iertate”, apoi i-a dat Domnul Hristos vindecare, iar vindecarea este arătată în textul Evangheliei ca o consecință a faptului că celui care s-a vindecat i s-au iertat păcatele. Asta în legătură cu vindecarea slăbănogului de la Capernaum. Iar în legătură cu vindecarea slăbănogului de la Vitezda aflăm din Evanghelia de la Ioan că omul acela care s-a făcut sănătos prin puterea Mântuitorului nostru Iisus Hristos, s-a întâlnit cu Domnul Hristos în Templul din Ierusalim, iar Domnul Hristos i-a spus: „De acum să nu mai greșesti ca să nu ți se întâmple ceva rău”, deci și aici este o legătură între păcat și boală. Totuși, e sigur că la boală nu ajung numai păcătoșii, ci ajung și dreptii, și în cazul acesta bolii nu-i premerge păcatul; ne-am putea gândi în acest sens la suferințele lui Iov, la boala pe care a suportat-o Dreptul Iov, ne-am putea gândi foarte bine la suferințele Sfântului Apostol Pavel, la bolile pe care le-a avut de suportat el, care era plăcut lui Dumnezeu și care,

totuși, a avut de suferit, poate mai mult, ca să se arate statornicia lui în credință și în legătură cu Dumnezeu, ca să fie un exemplu de suportare a bolilor... Ceea ce stiau cei vechi este faptul că cel binecuvântat de Dumnezeu n-are de suportat sau dacă suportă o boală, o suportă pentru că îngăduie aceasta Dumnezeu cu vreun scop oarecare, cu vreun scop moral, dar în cele mai multe cazuri boala se socotește ca urmare a păcatului, mai ales de pe urma constatării că boala a venit în lume după sănătate, a venit în lume după ce mai întâi omul a avut o sănătate deplină și a venit ca un fel de pedeapsă pentru căderea în păcat, deci boala este în urma căderii în păcat.

- *Părinte Teofil, omul fiind alcătuit din trup și suflet, putem vorbi în același timp de boli ale sufletului și boli ale trupului?*

- Da, se poate vorbi de boli care privesc în mod special trupul. Lăcomia poate duce la boli de stomac, de ficat. Betia poate duce la fel la boli de ficat, fumatul duce la cancer pulmonar, desfrâul duce la boli ale desfrâurilor.

- *Dar celelalte patimi, cum ar fi mândria sau slava deșartă?*

- Mândria și slava deșartă nu duc direct la boală; s-ar putea ajunge de la mândrie la nebunie, să zicem, la orgoliu puternic, la ceva ce depășește normalul mândriei, dar, în orice caz, mândria e un temei de deviere în sensul acesta al unor consecințe care înseamnă nebunie, ieșire din sine.

- *Asemenea și în cazul mâniei.*

- Mânia poate duce, de exemplu, la boli fizice, chiar la paralizii, pentru că se angajează toată firea omului și se pot declanșa niște răutăți care au consecințe în alcătuirea umană.

- *Părinte Teofil, referitor la bolile trupesti sau la bolile sensibile pe care noi le sesizăm și le înțelegem ca atare, mai ales la cazurile grave, incurabile, la boli chinuitoare (cancer, SIDA), ce atitudine trebuie să aibă un creștin autentic?*

- Un creștin autentic trebuie să ia toate ca din mâna lui Dumnezeu, adică dacă ai ajuns la o boală, înseamnă că boala la care ai ajuns îți este necesară pentru mântuire, dacă boala respectivă nu te desfigurează ca om, iar dacă te desfigurează ca om prin dureri chinuitoare, prin alterări ale minții, în cazul acesta nu putem spune nimic, pentru că dacă omul este desfigurat nu mai poate să folosească situația ca atare ca pe un mijloc în favoarea lui. Am spus că boala, totuși, este și o taină... În orice caz, noi nu avem o explicație satisfăcătoare a bolii, dar când e vorba de o boală pe care o putem duce și care nu ne desființează ca oameni, în cazul acesta trebuie să ne gândim că dacă am ajuns la suferința respectivă, ne este de folos și poate fi un ajutor spre îmbunătățirea sufletească.

- *Chiar și atunci, părinte, când, de exemplu, se ajunge într-o situație de a rămâne*

infirm de vedere, de o mână, de un picior, în anumite accidente, să spunem?

- Da, și atunci omul care-i creștin și care știe că perii capului nostru toți sunt numărăți, trebuie să folosească această situație spre îmbunătățirea lui sufletească. Numai așa poate dovedi că are o credință reală în Dumnezeu. Cine n-are credință, nu poate să se raporteze în felul acesta, dar poate care are credință, trebuie să își poarte crucea ca să urmeze Domnului Hristos.

- *Părinte Teofil, ce părere aveți vizavi de transplantul de organe? Un creștin poate accepta să doneze sau să primească organe în timpul vieții sau după moarte?*

- Chiar acum de curând au fost un tată cu un fiu, fiul avea nevoie de un rinichi și tatăl era dispus să-i ofere copilului unul dintre cei doi rinichi ai lui. Mi-a plăcut gestul tatălui, deși nu știu dacă eu personal aș putea ajunge în situația să ofer un organ cuiva ca să trăiască el mai departe în lumea aceasta prin ceea ce pot eu să-i ofer. De fapt, ar trebui cu toții să avem capacitatea aceasta adoptată, fără să fie deosebit de religios, nu din motive religioase, ci din motive de paternitate, e dispus să-i ofere fiului său un organ. Eu cred că se poate oferi un organ și în viață, și după moarte, nu se mai pune problema, în fond, că nu mai ești tu cel care dispui de organele tale, se poate oferi cine are tăria morală ca să facă lucrul acesta. Poate să-l facă ca o jertfă, deși nu știu dacă e chiar jertfă în toate cazurile. Poate să fie o jertfă în sensul că suportă omul o operație și după aceea se poate trăi, de exemplu, fără un rinichi, se poate trăi ca și cu doi rinichi, nu mai este o jertfă după aceea, dar atunci poate să fie o jertfă, atunci când te supui la operația respectivă. În rest, ai bucuria că ai putut să ajuti pe cineva și acel cineva e un membru al familiei tale, e o bucurie să-l vezi trăind lângă tine, prin ceea ce ai putut tu să-i oferi. Nu cred că e un lucru rău să oferi un organ care poate să fie pentru binele altuia...

- *Referitor la tratarea unei boli, ce primează mai mult, sfatul medicului sau sfatul duhovnicului?*

- Și unul, și altul, adică sunt oameni care țin la sfatul medicului, pentru că nu au o credință în Dumnezeu și atunci nu au pe ce să se bazeze, decât pe sfatul medicului. Sunt alți oameni care se lasă mai mult în seama lui Dumnezeu și nu țin atât la sfatul medicului și sunt oameni care țin seama și de una și de alta și eu cred că asta ar trebui luat în considerare. Dacă e nevoie de o operație, de pildă, operația e bine să se facă și omul să se refacă de pe urma operației și să-și ducă viața mai departe în condițiile omului la care s-a intervenit spre bine. Sunt oameni care dacă ar renunța la operație ar muri și în cazul acesta nu cred că este bine să țină seama, de exemplu, de sfatul unui duhovnic, care ar zice ca totuși să lupți cu

acea operație. Eu am întâlnit un caz din acesta în Moldova. La mănăstirea Agapia m-a întrebat (sunt de atunci vreo 30 de ani) m-a întrebat o maică ce să facă pentru că ea avea nevoie de o operație de apendicită și duhovnicul ei îi spune să nu se opereze. Așa că trebuie să ai discernământ și nu trebuie să-i întrebi pe cei care au o îngustime de gândire sau privesc lucrurile dintr-o perspectivă la măsurile căreia tu n-ai ajuns ca om, care ar trebui să te lași în seama lui Dumnezeu. Câtă vreme există posibilitatea de a folosi un tratament eficient, de pildă, astăzi nu mai moare de turbare nici un om care are judecată, cum mureau oamenii înainte de a se descoperi serul antirabic. Și în cazul acesta, cred că fiecare dintre noi trebuie să aibă în vedere realitățile date, că un om credincios are și un sfat al duhovnicului care îi dă o mai multă putere, pentru că cineva care are credință în Dumnezeu poate face mai ușor lucrurile care trebuie făcute în anumite situații. De pildă, mai ales două lucruri nu le poate face un om fără credință: să crească copii buni și să suporte o suferință grea. Cineva care are o suferință grea de suportat și are și sfatul să rabde suferința respectivă, nu fără să intervină în sensul acesta de a-și ameliora suferința, pentru că dacă există posibilitatea aceasta să-ți ameliorezi suferința și nu vrei să-ți-o ameliorezi, nu cred că e bine. Bine e atunci când suporti ceea ce nu poți înălătura. Dacă ai o boală și vrei să scapi de ea e foarte firesc. Biserica, de pildă, se roagă pentru sănătatea și mântuirea credincioșilor, se roagă pentru întăritătorul bisericesc și nu numai pentru el, ci și pentru toți și pentru toate, pentru toți credincioșii și pentru toate credincioasele, să fie întregi, cinstiți, sănătoși, îndelungați în zile, să-și trăiască viața în pace, deci se roagă pentru binele oamenilor. Sau, de pildă, spunem la slujbă "Sfârșit creștinesc vieții noastre fără durere, neînfruntat, în pace, răspuns bun la înfricoșătoarea judecată a lui Hristos să cerem". Biserica nu vrea ca credincioșii să sufere, dar dacă ajung totuși la suferință pentru judecățile neștiute nouă ale lui Dumnezeu, atunci îi îndeamnă pe credincioși sau să facă ce pot face să scape de suferință sau dacă au vreo suferință de care nu pot scăpa, să o suporte cu răbdare, pentru că este crucea vieții lor, este mântuirea lor. Sunt oameni care, nu ca performanță, ci ca situație, pot face abstracție de anumite împiedicări pe care le au prin infirmitatea pe care o au de dus, fie că au venit cu ea în lumea aceasta, fie că i-a întâmpinat în existența lor. E foarte ușor să vorbești despre suferința altuia, despre ce ar trebui să facă el, mai greu este când tu însuși ești atins de o suferință, de o îngrădire, de o boală, de o boală incurabilă, de o boală suportabilă; atunci lucrurile se schimbă puțin și trecem de la teorie la practică și practica

nu totdeauna se potrivește cu teoria.

- *Părinte, sunt multe boli care provoacă suferințe îngrozitoare, chiar insuportabile. Credeți că este îndreptățită recurgerea la eutanasiu?*

- Cred că nu-i îndreptățită recurgerea la eutanasiu, deși poate că eutanasiu ar fi o rezolvare în stare să considere că intervenția aceasta de a scurta suferința, pentru că totuși se ajunge în cele din urmă la moarte, poate că ar fi totuși o rezolvare, dar asta este o părere personală, dacă ar fi să provoc eu o etapă de eutanasiu, bineînțeles că n-aș provoca.

- *Dar referitor la metodele de tratament ale unei boli, acceptați și credeți că un creștin poate apela și la tehnici neconvenționale cum ar fi homeopatia, acupunctura?*

- Sigur că da. Sunt totuși mijloace de în-

tremare a ființei umane, de ce să nu poată face apel la tot ceea ce se poate face pentru binele omului? Oamenii, în general, nu sunt încă obișnuiți cu chestiunea aceasta și se pot face și multe lucruri care să-i înșele pe oameni, se pot prezenta unii care au, știu eu, practica aceasta de a ajuta pe oameni și de fapt o fac pentru bani sau pentru avantaje ale lor, nu pentru avantaje ale bolnavului. Pot fi și lucruri de felul acesta, însă, în general, acolo unde omul are încredere că poate fi ajutat, se poate duce și la acupunctură, și la bioenergie, și la orice unde poate câștiga un spor de bine pentru viața lui personală, așa cum te duci la un izvor de apă termală, la izvoare de apă minerală și te poți folosi de acestea, cam așa te poți duce și la un bionergetician, dacă acela este om serios și dacă simți că îți

folosește la ceva intervenția lui.

- *Referitor la om serios, credeți că e foarte importantă, și aceasta ar fi o ultimă întrebare, persoana medicului pe mâna căruia te angajezi?*

- Da, eu cred că da. Vedeți ce se întâmplă când e vorba de un om în care ai încredere, asta-i o chestiune a ta, nu-i o chestiune a lui, fiecare se prezintă pe sine ca unul în care poți avea încredere, însă tu personal îți cauți omul în care poți avea încredere, însă la suferință omul încearcă pe toate, se duce oriunde, unde aude de ceva spre bine, se duce, caută, pentru că fiecare dintre oameni, dintre oamenii normali, dorește să scape de asuprirea suferinței.

Interviu realizat la Mănăstirea Brâncoveanu de la Sâmbăta de Sus, 17.09.1999

INFORMAȚII

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

2 dec. - participă la Universitatea din Regensburg la inaugurarea cursului de limba română.

3 dec. - slujește Vecernia și predică la Offenbach am Main (P.C.Pr. Șt. Anghel)

4 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Offenbach cu prilejul hramului. la parte la agapă.

6 dec. - Sf. Ierarh Nicolae - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

7 dec. - prezidează lucrările Consiliului Eparhial.

10 dec. - participă la Reutlingen la ceremonia ieșirii la pensie a consilierului Manfred Wagner.

11 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Tübingen (P.C.Pr.Dr. Nicolae Gilla). la parte la agapă.

18 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Parohia „Sfânta Treime” din Düsseldorf (P.C. Pr. Iosif Rădulescu). la parte la agapă.

20 dec. - primește un grup de 22 de colindători de la Parohia Saarbrücken conduși de P.C.Pr. Constantin Papuc.

24 dec. - în Catedrală, slujește Privegherea Praznicului Nașterii Domnului și participă la Concertul de colinde susținut de Camelia și Florin Țirlea.

25 dec. - Nașterea Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg. Hirotonește pe tânărul Mihai Bacu întru diacon.

26 dec. - Soborul Maicii Domnului - slujește Sf. Liturghie și predică la Augsburg (P.C.Pr. Florin Chelemen).

27 dec. - Sf. Arhid. Ștefan - slujește Sf. Liturghie cu botezul prunței Antonia Anghel și predică la Nürnberg.

30 dec. - participă la Berlin la rugăciunea tinerilor din Europa (30.000) invitați de Comunitatea de la Taizé (Franța).

31 dec. - la miezul nopții, slujește Acatistul Sf. Treimi, Litia și Tedeum-ul de Noul An în biserica din Berlin (Ierom. Clement).

Din agenda P.S. Episcop Sofian

4 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Graz (P.C. Pr. Liviu Vilcea) cu prilejul hramului; participă la agapă. La invitația tinerilor din parohie, vorbește celor prezenți despre iubire și bucurie, purtând și un dialog pe această temă.

6 dec. - Sf. Ierarh Nicolae - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

7 dec. - participă, la Nürnberg, la lucrările Consiliului Eparhial.

10 dec. - seara, participă, în calitate de organizator, la Concertul de Colinde susținut de Ștefan Hrușcă în biserica greacă din München.

11 dec. - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Feldkirch (P.C. Pr. Alexandru Dan Nan); participă la agapă.

14 dec. - însoțit de PC Pr. Mircea Basarab și de Consilierul Andreas Mahr, poartă discuții la Ordinariatul catolic în vederea unui împrumut din partea Arhiepiscopiei de München și Freising pentru construirea noii biserici.

16 dec. - împreună cu P.C. Pr. Ioan Turcu săvârșește Taina Sf. Maslu la Fürstfeldbruck. Conduce ședința Cons.acestei filii.

17 dec. - slujește Sf. Liturghie în limba germană la Capela Sf. Siluan. Săvârșește Vecernia și predică la Bochum (P.C. Pr. Ispas Rujă).

18 dec. - slujește Sf. Liturghie și predică la Dortmund; participă la agapă.

23 dec. - însoțit de P.C. Pr. Ioan Turcu și Drd. Ovidiu Sechel, face o vizită IPS Mark din München, în legătură cu învățământul ortodox în Bavaria.

24 dec. - slujește Sf. Liturghie în Capela

Sf. Siluan. Seara, face Privegherea de Crăciun și participă la programul de colinde.

25 dec. - Crăciunul - săvârșește Sf. Liturghie la Biserica Sf. Ioan Botezătorul din München; participă la Concertul de colinde susținut de corul Centrului Bisericesc și la programul de colinde susținut de copii.

26 și 27 dec. - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan

31 dec. - la cumpăna dintre ani, împreună cu ostenitorii Centrului Bisericesc și un grup de credincioși săvârșește în Capela Sf. Siluan slujba Privegherii și Sf. Liturghie.

Avem calendare pe anul 2012:

- de perete cu o singura pagină
  - de perete cu mai multe pagini
  - tip agenda
  - de birou
- (cu adresele tuturor parohiilor)

“Dacă am fi smeriți, Domnul ne-ar arăta raiul în fiecare zi. Dar pentru că nu suntem smeriți, noi trebuie să luptăm și să ducem un război cu noi înșine: dacă te vei învinge, Domnul îți va da Ajutorul Său Sfânt în schimbul smereniei și ostenelii tale.”

Sf. Siluan Athonitul

RUMANISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 323610; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)

Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00